

felküldését. Ilyent a minisztérium nem rendelhet el, mert én, mint szerző, nem vagyok egyetemi tanár, a darabot nem mint egyetemi tanár írtam. A kéziratkönyvet saját elhatározásomból vittem fel a kultuszminiszternek és azért vittem fel a rendezőpéldányt, mert ab-

ban Baróti József rendező bejegyzésein kívül más, főleg származó jegyzet nincs és így nem foghatják esetleg reám, hogy utólag végzettem némi enyhítéseket.

Mást nem is mondott Mészöly professzor.

A kisgazdák levelet intéztek a kultuszminiszterhez.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

Ma este Erdélyi Aladár, Kálmán Jenő, Teleki Tibor, Weichert Miklós, Simon András, Szabó Sándor, Pogány Frigyes, Mándy Samu, Neubauer Ferenc, Graeffl Jenő és Melczér László aláírásával Berkó Gyula levelet adott át a kultuszminiszternek.

A levélben többek között ezeket írták:

— Amidőn, mint köztudomásu, a Szegeden összegyűlt egyetemi tanárok előtt Szeged város színházában egy szegedi egyetemi tanárnak, Mészöly Gedeonnak, »Tótágas« című szindarabjában meggyalázva látjuk az általunk mélyeséges tisztelettel becsült Nagyatádi Szabó István emlékét, felkérjük Nagyméltóságodat, méltóztassék egyrészről annak céljából, hogy

a tényállás tisztán álljon, másrészt, hogy a tényállás alapján véleményt alkothassunk afelől, hogy ez a mindnyájunkat megdöbbentő kegyelestétés kinek közreműködésével, illetve kinek mulasztásával jöhetett létre, a tényállást teljesen felderíteni. Kérjük különben a »Tótágas« című színmű eredeti szövegét, azt a szöveget, amely előadás céljából módosított, beszerezni, továbbá felderíteni, ki ismerte a darabot az előadás előtt és ki járult ahhoz illetékes tényező, hogy azt előadják és végül ki volt az, aki a darabot, mint a nemzet közvéleményével ellentétet, sőt felháborítót, megítélésünk szerint is helyesen, betiltotta? Kérjük mindezt sürgősen lefolytatni és az eredményt velünk közölni.

Rofam és rendőraffak Lindberg londoni fogadtatásán.

London, május 30. Amikor Lindberg vasárnap a croydoni repülőtér fölé érkezett, a fogadására egybesereglett és több mint száz ezer főre becsült embertömeg, akárcsak *Le Bourgetben, áttört a korlátokon*. Lindbergnek háromszor kellett a repülőtér felett körberöpülni, míg végre a rendőrség elegendő szabad helyet tudott teremteni a leszálláshoz.

A repülőgépből kiszálló Lindberget Houghton amerikai nagykövet, Sir Hodre angol légügyi miniszter és több más hivatalos személyiség üdvözölte.

Lindberg tegnapi fogadtatásával kapcsolatos tömeghullámszerűen hat ember megsebesült. A sebesülteket kórházba szállították, ahol bekötötték és néhány óra múlva elbocsátották őket.

Rég nem látott izgalommal várta az angol főváros közönsége az Atlanti Óceán első átrepülőjét, Lindberg kapitányt, akinek érkezését este hat órára jelezték. A croydoni repülőtér már a koradélutáni órákban beláthatatlan embertömeg lepte el.

A tömeg izgalma percről-percre nőttön-nőtt s midőn 5 óra 46 perckor a *Spirit of St. Louis* megjelent a láthatáron, a több mint százezer főnyi embertömeg lelkesedése elemi erővel tört ki. A kivezényelt nagyszámu rendőrség kordonját pillanatok alatt áttörték s a repülő-

téren megkezdődött ugyanaz a jelenet, amely Lindberg kapitány párisi érkezésénél játszódott le.

Az emberek még azt a területsávot is elárasztották, amelyet a *Spirit of St. Louis* leszállására tartottak fenn. Lindberg kapitány ily körülmények között nem tudott hol leszállani. A *Spirit of St. Louis* közel 10 percre keringett a croydoni repülőtér fölött, míg végre Lindberg belátta, hogy a repülőtéren aligha fog földet érni.

Este hat órákor, négy kilométernyire a hivatalos fogadtatásra kijelölt helytől szállott le a *Spirit of St. Louis*, a tömegnek azonban ez a távolság sem volt nagy és mire Lindberg gépe végre megállott, a *Spirit of St. Louis* már közrefogták a lelkesedésben határt nem ismerő tömegek.

Lindberg nem is tudott kiszállni a gépből és a rendőrök végül is teherautókkal hajtottak a tömegbe, hogy szabaddá tegyék az utat.

Lindberg gépe eközben a tömeg szabad prédája volt. A rendőrkordont is áttörték és az angolok épp oly temperamentummal estek a gépnek, hogy emléket vigyenek magukkal, mint egy héttel ezelőtt a franciák Párisban.

Lindberg kapitányt a londoni fogadtatás egészen elkábitotta:

— Ez még sokkal rosszabb volt, mint Párisban! — mondotta kimerülten.

A Bánomkertek tulajdonosai panasszal fordultak a kereskedelmi miniszterhez a megkötött és visszavont megállapodás miatt.

Kötelező-e az a megállapodás, amelyet a tiszti főügyész kötött?

(A Délmagyarország munkatársától.) Irt már azokról a bonyodalmakról a Délmagyarország, amelyek a kisvasút építéséhez szükséges ugynevezett Bánomkertek kisajátítása körül keletkeztek. A város hatósága, amikor a kereskedelmi minisztertől megkapta ezekre a területekre is a kisajátítási jogot, dr. Turóczy Mihály tiszti főügyészt bizta meg az érdekeltekkel való egyezkedéssel, a hosszadalmas bírói eljárást így kívánta elkerülni. A tiszti főügyész meg is állapodott a Bánomkertek tulajdonosaival és a megállapodás szerint a telektulajdonosok kisajátított ingatlanuk minden négyyszögöléért tizenhatszáz aranykoronát kaptak volna.

A város tanácsa azonban nem akceptálta ezt a megállapodást, mert a tizenhatszáz aranykoronás egységért magának találta, hiszen ilyen árak mellett egy hold föld körülbelül félmillió koronába került volna. Ezért a pénzért pedig a Belváros legforgalmasabb helyén is lehet telket kapni. A tanács utasítására a tiszti ügyészség közölte a felekkel,

hogy nincs megállapodás, az újabb tárgyalások azonban nem vezettek eredményre, mert az ingatlantulajdonosok ragaszkodtak az eredeti megállapodáshoz és így az ügy bírói utra terelődött. A város a bíróságra bizta a kérdéses földek értékének megállapítását.

Az ingatlantulajdonosok azonban nem nyugodtak bele szó nélkül ebbe a megoldásba, amely hosszadalmas várározással jár és a pénzüket csak nagysokára kaphatták volna meg. Huszonnégyen panaszos felterjesztést intéztek a kereskedelmi miniszterhez, akivel közölték, hogy a város tiszti ügyészeivel, aki a tanácstól kapott felhatalmazás alapján tárgyal velük, miképpen állapodtak meg és kérték, hogy a miniszter szerezzen érvényt ennek a megállapodásnak.

A kereskedelmi miniszter a panaszos beadványt most leküldte a város tanácsához és kimerítő jelentést kért a történetekről. A tanács a hétfői ülésen foglalkozott a kérdéssel és elhatározta, hogy a következőket közli a miniszterrel: A tiszti főügyésznek csak a tár-

gyalásokra volt felhatalmazása, végérvényes megállapodást nem köthetett az érdekeltekkel. Az a tizenhatszáz aranykorona, amelyben megállapodtak, indokolatlanul magas összeg és nincs arányban a kisajátított ingatlanok értékével. A tanács ezért nem hagyta jóvá a megállapodást, hanem a bírósághoz fordult az ingatlanok értékének megállapításáért és azt az összeget, amelyben a bíróság szakértője megállapította az ingatlanok tényleges értékét, a város hatósága bírói letétbe helyezte és azt az érdekeltek minden pillanatban felvehetik. Ezek azonban nem veszik fel az összegeket, mert keveslik.

A városházán most nagy érdeklődéssel várják a miniszter intézkedését, amely eldönti azt a kérdést, hogy a városra nézve kötelező-e az a megállapodás, amelyet a tiszti főügyész kötött?

A kecskeméti „egyhangú” választás után.

Kecskemét, május 30. Kecskeméten „egyhangú” választás volt decemberben. Két kormánypárti képviselő. Most újra választottak, — és kiderült, hogy nincs is olyan nagy egyhangúság. Képviselő lett a függetlenségi Horváth Mihály 4796 szavazattal és a kormánypárti Szabó Iván 5160 szavazattal.

Szegedi diákok versenye.

(A Délmagyarország munkatársától) A vasárnap dél óta Szegedre érkező vonatok utasai érdeklődéssel figyeltek arra a kis táblára, melyet egy egyenruhás kis diák tartott kezében a kijárat mellett. A »D. M. K. E. tanulmányi verseny« feliratu tábla alatt kipirult arcú leányok és fiúk gyülekeztek, a szegedi tankerület körzetébe tartozó középiskolák kiküldöttei a délkerületi tanulmányi versenyre. Tizenöt középiskolának legjobb érettségiző tanulóit gyűjtötte össze a D. M. K. E. erre a napra, hogy versenyben mérjék össze erejüket.

Tegnap reggel 8 órakor találkozott a piaristák főgimnáziumának rajztermében az az 50-nél több tanuló, akiket iskoláik küldöttek ki a versenyre. Dr. Lippay György főigazgató, Kiss István kegyesrendi főgimnáziumi igazgató, a tanári kar tagjai és a D. M. K. E. részéről Klug Péter ügyvezető alelnök és Török Sándor főtitkár jelenlétében nyitotta meg a versenyt, mely az országos versenyhez hasonlóan 2 részből állott: 1—1 írásbeli tétel kidolgozásából és az egyes tárgyak keretéből vett gyors kérdésekre adott gyors feleletekből. A magyar írásbeli tétel a következő volt: »Az emberméltóság Vörösmarty Mihály költszetében«. Gyors feleleteket kellett adni, hogy ki és hol írta meg a felolvasott versidézeteit.

Történelmi írásbeli tétel: »A keleti kérdés fejlődése a bécsi kongresszustól a balkáni háborúig (1912—1913).« volt. Gyors kérdések a következők: 1. Mi volt 843-ban? 2. Ki és mikor adta ki a Magna Chartát? 3. Mikor volt a konstanzi Zsinat? 4. Mikor és kinek a hajója utazta körül először a földet? 5. Mikor és hol proklamálták a német császárságot? 6. Mi történt 1804. december hó 2-án? 7. Mikor kelt Schönbrunnbán Napoleonnak a magyarokhoz intézett kiáltványa? 8. Melyik Árpád-házi királyunknak maradtak fenn a hamvai s hol nyugsznak ma azok? 9. Mikor lett Andrássy Gyula Monarchia külügyminisztere? 10. Mikor koronázták meg Magyarországot királyává IV. Károlyt?

Földrajzi tételnek ezt tűzték ki: »Hogyan kapcsolódik bele az ezeréves Magyarország Európa felszínének, éghajlatának, lakóinak és vasúthálózatának összefüggésébe? Ezenkívül számos gyorskérdés is volt. Latinból magyarra kellett fordítani Seneca egy beszédét. Németből jellemzések és fordítások németből magyarra és viszont, német klasszikusok alapján.

Mindegyik tételből a kidolgozási idő 4 óra volt. A feladatok nem riasztották meg a diákokat, akik közül egyetlenegy sem akadt, aki a küzdelem elől kitérve, lelette volna fegyverét. A versenyek eredményét dr. Lippay György főigazgató pünkösd másodnapján hirdeti ki a verseny színhelyén.

Üzletáthelyezés

folytán
több mint
női, férfi és
gyermek
**30 ezer pár
harisnyák,
keztyük,** továbbá kötött- és
szővöttárak meg-
lepő olcsó áron lesznek június hó 15-éig árusítva

Koncz Salamon cégnél

Szeged, Széchenyi tér 9. sz. Korzó Mozi épület.